

Hazatérve - Zetelakára - a székely vendéglátók tovább tetőzték a "csodát", a kézműves mesterségek bemutatásával (kötélverés, fafaragás, fonás, szövés, kürtöskalács- és kenyérsütés, tájházberendezés, stb.) és a szálláson elköltött vacsora után tábortűz, zene, tánc, ének...

Oh Istenem!

Hol van, melyik a legszebb szavunk a meleg, testvéri, szívélyes székely falu népének dicséretére?!

De sajnos - innen másnap - "szekerünk rúdja" már hazafelé állt...

Korond! A fazekasok, szőttesek és kézi varrottasok világhírű csodafalva, utcahosszan a szebbnél-szebb dísz tárgyak kilométeres - elbűvölő - kirakata... Nemcsak gyönyörködésre kész tet, hanem "zsebbenylásra" is, mert hiszen emléktárgyakat, ajándékokat, Erdélyből - főleg innen - érdemes hazavinni...

De szól a "csengő" - tündér Nagyasszonyunk, egyesületünk elnöke, utunk nagyszerű szervezője: dr. Issekutz Sarolta férje - Jenő kezében, aki végig filmezte, fotózta utunkat és meggyünk tovább. Szováta, Pusztakamarás (ez utóbbi falucskánál tisztelegtünk a nagy erdélyi író, Sütő András szülőházánál), majd - további utunkon - a világgá űzött Wass Albert emlékhelyeinél és Tamási Áron sírjánál.

Szamosújvárra, az Erdélybe települt örménység hajdan épített, szép városába érkeztünk.

A csodálatos örménykatolikus templomban való gyönyörködés közben bámulatunk csúcspontja: a Rubens kép (Krisztus levétele a keresztről), amit a templom oldalkápolnájában őriznek, s amelynek évszázados hányattatásáról több tanulmányt írtak...

Innen indultunk újból Magyarfenesre, ahol - a már említett vendéglőben - volt a búcsúvacsora, aztán pihenés első szálláshelyünkön...

Pihenés? Az Aranyos völgyén hazafelé - egy helyen megállva - a Rozsda-szakadékhoz már a társaság fele sem tudott "felkapaszkodni".

Nem röstellem bevallani, hogy én, hazatérésünk után négy nap múlva is, remegő kézzel írom e sorokat, mert még mindig a felejthetetlen élmények, látványok villognak körülöttem...

Dehát villogjanak is, amíg csak élek, és ugyanezt kívánom mindazoknak - barátainknak, testvéreimnek - akik részt vettek ezen a felejthetetlen, csodálatos erdélyi utazáson...

Híradó

A Fővárosi Örmény Klub szokásos klubestje 2000. szeptember 21-én lesz a Magyarok Házában, Budapest, V. kerület, Semmelweis u. 1-3. alatt, a Zeneteremben.

Keressük azokat, akik bármit is tudnak a Jerinkás-család valamelyik ágáról! Az utolsó nyom: Pócs Istvánné Jerinkás Erzsébet - Bánffyhunrad (Kalotaszeg), 1940-es évek. Esetleges jelentkezésüket, segítségüket előre is köszönjük: Zsebők Csaba és családja, telefon: 214-1109.

Folytatjuk a gyűjtést a gyergyószentmiklósi, és az erzsébetvárosi templom felújítására! Kérünk mindenkit, támogassa ezt a fontos célt, műemléktemplomaink megőrzését. Az adományokat az impresszumban (a lap végén) közölt címen (az EÖGYKE székhelyén) és bankszámlán is el lehet juttatni.

A szamosújvári plébánia tájékoztatása szerint Rubens festményének megtekintése:

- általában szentmise előtt és után
- vasárnap d.e. 10-11 óráig
- kedden du. 17-18 óra között

Ha ettől eltérő időben kívánják csoportok megtekinteni, azt előre jelezzék az Örmény Katolikus Plébánián, Gábor testvérnél (Bakó István Csaba plébános). Levélcím: R-3475

Gherla Prohia Armeano Catolica Str. Stefan cel Mare Nr. 5., jud. Cluj, telefon /fax: 00-40-64-241-916).

Akinek az ARMÉNIA magyarörmény időszaki szemle alábbi számaiból hiányzik, minimális térítés ellenében megkaphatja az EÖGYKE székhelyén.

Fogadónap: minden szerdán 16-18 óra között, Budapest, I. Donáti u. 7/a.

1997/5. (19.) szám,

1998. évi 1-4 (21-24-ig) szám,

1999. évi 1-5. (25-29-ig) szám

Az EÖGYKE székhelyén (Budapest I. Donáti u. 7/a) megvásárolható Avedik Lukács Erzsébetváros monográfiája c. műve (1896, Szamosújvár) fénymásolt kivitelben, 2 ezer Ft-ért. Ugyanitt kapható a Szongott-sorozat (Szamosújvár monográfiája) reprint kivitelű, utolsó kötete, A magyarörmény metropolisz (1901, Szamosújvár) 1.500 forintos áron, illetve a megjelent Szongott-kötetek

dr.: Száva Tibor Sándor A csíkszépvízi Száva-család története c. családmonográfiája, a Száva- és a Zakariás-család leszármazási táblázatával.

Ugyanitt az I. egyházi konferencia anyaga "Az örmény katolikus Egyház története és művészete" címen. (A konferencia Budapesten, 1997 november 20-22-én zajlott. - A kötet az Erdélyi Örmény Múzeum sorozat 2. darabja, megjelenését a budapesti II. kerületi Örmény Kisebbségi Önkormányzat, valamint a BÖKÖT - Budapesti Örmény Kisebbségi Önkormányzatok Társulása - támogatta.)

Szomorú szívvel tudatjuk, hogy 2000. július 5-én, 53 évesen váratlanul elhunyt **Vikol János**. Hamvasztás után augusztus 1-én búcsúztatták a Farkasréti temetőben. (Vikol Jánosné, 1026 Budapest, Nyúl u. 20.)

Szervátiusz Tibor "Boldogasszonykő" című, carrarai fehérmárvány domborművét augusztus 19-én Győrött felavatták. A millenniumi év alkalmából Győr megyei jogú város Önkormányzata és a Győri Püspökség állította a millenniumi kormánybiztos támogatásával.

Köszöntőt Balogh József győri polgármester mondott, az alkotást Rockenbauer Zoltán úr, a nemzeti kulturális örökség minisztere avatta fel, és dr. Pápai Lajos győri megyéspüspök áldotta meg. Az ünnepségen a győri bazilika Palestrina-kórusa, a helybeli Határőr Igazgatóság, a Honvédség Győri Helyőrségi Parancsnoksága és a Városi Rendőrkapitányság díszegysége is részt vett.

Az utolsó pillanatban érkezett!

Megtisztelő meghívást kapott az EÖGYKE elnöke, dr. Issekutz Sarolta. A meghívó fac simile formában látható a jobb oldalon (33. oldal), az eredeti olasz szöveg fordítását pedig itt közöljük:

"Örmény Mechitarista Kongregáció

Meghívó) (kézzel odaírva)

Szeretettel meghívjuk Önt az Örmény Mechitarista Kongregációnak három évszázados fennállása alkalmából rendezett ünnepségre, amely 2000. szeptember 9-én 18.00-kor kezdődik a velencei Szent Márk bazilikában és 2000. szeptember 10-én, vasárnap 15.30-kor